

NY MUSIK

Alvin Lucier

Beats and bats

**Music for Pure Waves, Bass Drums
and Acoustic Pendulums (1980)**

Kettles (1987)

för fem pukor och två sveptonsgeneratorer

- Roger Carlsson, Mikael Ericson,
Jerker Johansson, Per Karlsson, Göran Kroon, pukor

Clocker (1978)

för spelare med galvanisk hudavkännare,
digital delay, förstärkt klocka och högtalare

- Alvin Lucier

Vespers (1967)

akustisk ekoorientering för spelare

Tisdag 11 september 1990 kl. 19.30
Museet, kulturhuset, Borås

Kettles (1987) för två sveptonsgeneratorer och fem pukor innebär en vidareutveckling av den idé som först kom till uttryck i Still and Moving Lines of Silence in Families of Hyperbolas. Fem pukor (g, giss, a, b och h) spelar konstant föränderliga pulser som står i direkt proportion till generatorernas långsamma glissandon inom samma tonomfång. Det finns följaktligen ingen "komposition" utöver den som det valda materialet självt innebär. Det enkla är det vackra.

Clocker (1978) torde vara det enda Lucier-verk bredvid Music for Solo Performer som direkt inbegriper den mänskliga kroppen - bortsett naturligtvis från bruket av rösten och händerna. I detta fall används en galvanisk hudavkännare, så att interpreten genom att påverka hudens elektriska motstånd kan styra hastigheten av en klockas tickande. "Det är tack vare det väsensskilda uppträdandet hos flera samverkande system (här ett biologiskt och ett tekniskt/elektroniskt) som Luciers verk blir så rikt, varierat och oförutsägbart." (James Tenney)

En stor del av Luciers partitur består av verbala, mycket noggrant formulerade anvisningar. Vägen från ett verks tillblivelse till dess slutliga formulering är ofta mycket lång och resultatet är instruktioner som lämnar en öppning för framtida, ännu inte påtänkta lösningar. (Samtidigt som själva partituren har tydligt poetiska kvalitéer säger han: "Jag vill inte att det som klingar i rummet skall vara för poetiskt. Jag vill att det skall vara enkelt, så att rummet blir hörbart utan distraktioner.") Här några exempel ur partituret till

"Vespers" (1967) för valfritt antal spelare som önskar betyga sin aktning för alla levande varelser som vistas på mörka

platser och som under tidens gång har utvecklat stor exakthet i konsten att orientera sig med hjälp av eko; ljud som används som budbärare, som sänds ut i omgivningen och återvänder som ekon vilka bär information om form, storlek och struktur hos omgivningen och föremål i den...

Dyk med valar, flyg med vissa nattfåglar eller fladdermöss (särskilt den vanliga fladdermusen i Europa och Nordamerika av familjen Vespertilionidae) eller sök hjälp hos andra experter i ekoorienteringens konst...

Sysselsättningar som biljard och squash (...) kan betraktas som befryndade framföranden av detta stycke."

I en intervju om Vespers säger tonsättaren bl.a.:

"Vespers är till viss del ett didaktiskt stycke. Du anar inte hur många som inte känner till något om ekon; en del väldigt fina musiker har bevistat framföranden, och de tror att det handlar om fasförhållanden. De hör helt enkelt inte ekona, och jag vill att folk skall höra dessa ekon...

Jag nöjer mig med att inte komponera så mycket utan att låta rummet och händelseförloppet ta över. Jag påtvingar med andra ord inte rummet min personlighet, jag för bara in en enkel idé om en uppgift som spelare kan utföra och låter rummet leda spelarna. På detta sätt lär jag mig alltid något om rummet och jag glömmar aldrig ett rum där jag har spelat det här stycket. Det är som om jag tog ett mycket långsamt ljudfoto-grafi av det rummet...

Jag vänder mig till någonting mycket gammalt, fladdermöss och andra nattdjur har använt ekon länge, så jag är mer gammalmodig än någon annan."